

La primera cosa a observar quan classifiqueu cargols és el propi color de la closca. Ignoreu les bandes que pugueu observar a la conquilla. La divisió bàsica que us demanem és que diferencieu si la conquilla és groga, rosa o marró.

Això pot resultar una mica complicat per a alguns espècimens donat que el color pot variar d'intensitat i sovint esvanir-se ne closques mortes y buides. El color es pot trobar reforçat i lleugerament alterat per la presència del periostracum, la capa externa brillant, d'aspecte envernissat de les closques fresques. Està constituïda per un material molt semblant al de les vostres pròpies ungles! Aquesta capa es desprèn gradualment de les conquilles buides i pot desaparèixer fins i tot en cargols vius, especialment han viscut molt temps, o si es troben en un hàbitat abrasiu (els cargols que viuen en dunes poden ser literalment polits per la sorra).

Si la conquilla és blanca fins i tot amb el seu periostracum intacte, registreu-la com groga. Si trobeu una closca buida sense periostracum, humitegeu-la una mica per fer aparèixer el color. Si encara no podeu apreciar cap color, descarteu-la; pot haver-se esvanit massa per resultar útil.

Identificació de conquilles roses i marrons

La distinció entre rosa i marró pot resultar encara més difícil. "Rosa" és freqüentment un terme erroni, especialment per a closques bandejades, i el seu to i intensitat poden variar força.

Les marrons poden ser més fosques o pàl·lides. Quan s'observa una conquilla marró fosca, no hi ha problema per identificar el seu color.

Quan les closques marrons perden el seu periostracum presenten un to porpra, mentre que les roses mostren un to rosat molt pàl·lid.

Les closques roses i marrons poden tenir l'àpex de color groc, de manera que caldrà que prengueu una decisió basant-vos en la meitat inferior de la conquilla. El color de la conquilla és sovint més pàl·lid a les closques amb bandes, especialment en aquelles que presenten bandes múltiples.

Registreu una conquilla com marró únicament quan n'esteu absolutament segurs. Registreu la resta com roses. Si creieu que una conquilla pot ser marró clara però no n'esteu del tot segurs, maqueu la casella marró del vostre full de registre. En molts casos només necessitarem comparar les proporcions de closques "grogues" i "no grogues".

Las closques marró pàl·lid i sense bandes són força freqüents en *Cepaea hortensis*. Si esteu treballant amb aquesta espècie, trobareu com distingir-les de les roses més endavant.

Identificació de conquilles grogues

En general, hauria de resultar fàcil decidir si una closca és groga o no. En general, la part inferior de la conquilla és la zona més fiable per observar.

La següent cosa a observar al classificar cargols és el número i la posició de les bandes. Volem que, per a cada color, separeu les closques en sense bandes, amb una banda i amb múltiples bandes.

Identificació de conquilles sense bandes

Una conquilla és sense bandes si no hi ha rastre de cap banda. En algunes conquilles les bandes són transparents, però encara visibles (això es coneix com la condició hialozonada). Registreu aquestes conquilles com bandejades.

De vegades, les bandes es presenten molt reduïdes, fins el punt que poden ser només petites taques fosques situades prop de la boca. Examineu amb molta cura aquesta zona; si hi ha marques de bandes, marqueu-lo com bandejat. Observeu la foto de les conquilles amb bandes múltiples.

Nota: En alguns llocs, especialment en dunes arenoses, podeu trobar conquilles sense bandes amb un lleuger to porpra prop de la boca, sense formar una banda. Aquestes les hauríeu de registrar com sense bandes.

Identificació de conquilles bandejades

Es considera que una conquilla es d'una sola banda si té una única banda aproximadament a la meitat de cada espira. De vegades pot haver-hi una taca més àmplia del pigment de la banda prop de la boca, però si només hi ha una única banda que continuï al voltant de les espiras, registreu-la com d'una banda.

De vegades, també, pot haver-hi marques molt dèbils de bandes sobre i sota la banda central (se les denomina "bandes satèl·lits"). Novament, registreu-les como d'una banda.

Nota: Les conquilles d'una banda són poc freqüents en *Cepaea hortensis*. Si trobeu una conquilla de llavi blanc, feu la seva identificació amb cura extrema.

Identificació de conquilles de bandes múltiples

Una conquilla és de múltiples bandes si té més d'una banda, o si hi ha una sola banda visible i es troba prop de la part superior o inferior de cada espira. Les conquilles amb només una banda a més de la del centre són rares.

Les bandes es poden unir per formar bandes més amples o poden estar connectades de forma borrosa com si el pigment s'hagués descolorit. Sovint, una o més bandes es perden, o són més dèbils que les altres. Recordeu que pot ser que no estiguin pigmentades (la condició hialozonada mencionada anteriorment).

Nota: el model bàsic de les conquilles de "bandes múltiples" consta de cinc bandes diferenciades. Molt rarament, algunes d'elles poden dividir-se. Com que hi ha moltes variacions sobre aquest tema, i la seva heretabilitat no sempre és ben coneguda, les hem denominat a totes de múltiples bandes.